

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 7 grudnia 2016 r. – CX

(Sprawa C-629/16)

(2017/C 104/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CX

Druga strona postępowania: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (64/733/EWG) (Dz.U. 217 z dnia 29 grudnia 1964 r., s. 3687/64), Protokół dodatkowy do Układu o stowarzyszeniu (Dz.U. 1972, L 293, s. 3), jak i decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie okresu końcowego unii celnej (96/142/EG) (Dz.U. 1996, L 35, s. 1), stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi przedsiębiorcy trudniący się przewozem towarów, mający siedzibę w Republice Turcji, mają prawo dokonywać w ramach działalności gospodarczej międzynarodowego przewozu towarów pojazdami mechanicznymi na lub przez obszar Republiki Austrii tylko wówczas, gdy dysponują oni dokumentami pojazdu, które wydawane są w ramach kontyngentów ustanowionych pomiędzy Austrią a Turcją na podstawie dwustronnej umowy, albo gdy zostało im udzielone zezwolenie na dany przewóz towarów, przy czym z danym przewozem towarów musi wiązać się ważny interes publiczny, a wnioskodawca musi udowodnić, że przejazdu nie można uniknąć ani przez podjęcie środków organizacyjnych, ani przez wybór innego środka transportu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 grudnia 2016 r. – Junek Europ-Vertrieb GmbH/Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

(Sprawa C-642/16)

(2017/C 104/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Junek Europ-Vertrieb GmbH

Strona pozwana: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 2 rozporządzenia 207/2009⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego może sprzeciwić się dalszemu obrotowi wyrobem medycznym sprowadzonym z innego państwa członkowskiego w jego własnym, oryginalnym opakowaniu wewnętrznym i zewnętrznym, na którym podmiot dokonujący przywozu umieścił dodatkową zewnętrzną etykietę, chyba że

- zostanie ustalone, iż powołanie się przez właściciela znaku towarowego na prawa z niego wynikające w celu sprzeciwienia się wprowadzaniu do obrotu produktu z nową etykietą, opatrzonego tym znakiem towarowym, przyczynia się do sztucznego podziału rynków pomiędzy państwami członkowskimi,
- zostanie wykazane, że nowa etykieta nie może naruszyć oryginalnego stanu produktu wewnątrz opakowania,
- na nowym opakowaniu zostanie wyraźnie wymieniony podmiot, który dokonał nałożenia nowej etykiety, jak również nazwa wytwórcy produktu,

- wygląd produktu z nową etykietą nie może zaszkodzić renomie znaku towarowego i podmiotu do niego uprawnionego; etykieta nie może być zatem uszkodzona, złej jakości lub nieschludna, a także
- podmiot dokonujący przywozu poinformuje właściciela znaku towarowego przed wprowadzeniem produktu z nową etykietą do obrotu i dostarczy mu, na żądanie, próbkę tego produktu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 19 grudnia 2016 r. – Peter Valach i in./Waldviertler Sparkasse Bank AG i in.

(Sprawa C-649/16)

(2017/C 104/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s., Byty A s.r.o.

Strona pozwana: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s., Miesto Banská Bystrica

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że powództwo mające za przedmiot żądanie odszkodowawcze z tytułu odpowiedzialności deliktowej, wniesione przeciwko członkom komitetu wierzycieli z powodu ich bezprawnego zachowania w trakcie głosowania nad planem naprawczym w postępowaniu w sprawie niewypłacalności przez właścicieli udziałów w spółce będącej niewypłacalną dłużniczką – co ma miejsce w przypadku skarżących nr 1 i 2 – oraz przez spółki projektowe, które pozostawały w stosunkach handlowych z niewypłacalną dłużniczką – co ma miejsce w przypadku skarżących nr 3–7 – dotyczy niewypłacalności w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1215/2012 i tym samym jest wyłączone z przedmiotowego zakresu stosowania tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunia) w dniu 21 grudnia 2016 r. – Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Sprawa C-664/16)

(2017/C 104/41)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lucrețiu Hadrian Vădan

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba